

DECIZIA nr. ____ / ____ 2009
privind soluționarea contestației depusă de
S.C.* S.R.L. din *

**înregistrată la Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală
de Soluționare a Contestațiilor
nr. ***

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția regională pentru accize și operațiuni vamale * prin adresa nr.*, înregistrată la Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția generală * sub nr. * asupra contestației formulată de **S.C. * S.R.L.** cu sediul în *.

Contestația societății a fost formulată împotriva deciziei de impunere nr.* emisă în baza raportului de inspecție fiscală nr.* încheiat de Direcția regională pentru accize și operațiuni vamale *, prin care s-a stabilit în sarcina societății **suma totală de * lei** reprezentând:

- * - **Accize pentru țigarete;**
- * - **Accesorii.**

În raport de data comunicării sub semnătură a deciziei de impunere nr. *, *, contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.207 alin.1 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, fiind înregistrată la Direcția regională pentru accize și operațiuni vamale * în data de *, conform ștampilei registraturii aplicată pe contestație.

Constatând că în speță sunt îndeplinite dispozițiile art.205, art.207 și art.209 (1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală,

republicată, Direcția generală * din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală este legal investită să se pronunțe asupra contestației formulată de către **S.C. * S.R.L.**

I. Prin contestația formulată, **S.C. * S.R.L.** se îndreaptă împotriva deciziei de impunere nr.* emisă de Direcția regională pentru accize și operațiuni vamale * prin care organele vamale au stabilit de plată în sarcina societății accize în sumă de * lei și accesorii în sumă de * lei, aducând în susținerea cauzei, următoarele argumente:

Societatea este autorizată ca antrepozit fiscal, fiind deținătoarea Autorizației de antrepozit fiscal nr.* eliberată de Ministerul Finanțelor Publice și titulara Autorizației de importator nr.*.

În perioada *, societatea a eliberat în consum o cantitate de * mii de țigarete, o parte semnificativă fiind livrată începând cu luna februarie *, către distribuitorul S.C * S.R.L.

În aceeași perioadă *, societatea a procedat la returul unor cantități de țigarete, retur motivat de diferite considerente de ordin operațional sau comercial - economic. Pentru aceste cantități de țigarete (* mii bucăți) returnate în antrepozitul fiscal societatea contestatoare a emis facturi de retur.

Prin urmare, contestatoarea invederează că bugetul de stat nu a fost prejudiciat prin această operațiune, întrucât:

- a) cantitățile returnate în antrepozit au fost ulterior comercializate, accizele aferente fiind colectate și plătite de către societate;
- b) aproximativ 3% din cantitățile returnate au fost distruse în antrepozitul fiscal;
- c) restul de țigarete se afla în stoc în antrepozitul fiscal așa cum rezultă din inventarierea efectuată de organele de inspecție.

Referitor la distrugerea în antrepozitul fiscal a produselor accizabile care nu au fost eliberate în consum, contestatoarea motivează că în perioada *, societatea a procedat la distrugerea în incinta antrepozitului fiscal a unui număr total de * mii bucăți țigarete, întrucât aceste produse nu mai corespundeau standardelor de calitate și nici condițiilor de comercializare.

Societatea arată că a întocmit un număr de* procese verbale de distrugere în cuprinsul cărora erau prezentate cantitățile destinate distrugerii precum și tipul marcajelor utilizate și destinația acestora ulterior distrugerii.

Societatea susține că și-a încetat activitatea de producție în data de *, instalațiile și echipamentele necesare desfășurării procesului de producție au fost casate în baza Deciziei de casare a administratorului societății din data de *.

Față de această situație, prin adresele nr.* și nr.* înregistrate la Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili sub nr.* și respectiv, * societatea a solicitat includerea în lista contribuabililor la care urma să fie efectuată inspecția fiscală generală.

Astfel, prin adresa nr.*, Direcția generală de administrare a marilor contribuabili a solicitat Autorității Naționale a Vămirilor efectuarea unei inspecții fiscale parțiale, având ca obiect verificarea îndeplinirii obligațiilor în materia accizelor.

În urma finalizării inspecției fiscale, au fost stabilite în sarcina societății obligații fiscale suplimentare de plată în cuantum de* lei cu titlu de accize și * lei cu titlu de majorări de întârziere.

Referitor la motivele de nulitate a actelor fiscale contestate, contestatoarea apreciază că stabilirea obligației de plată a accizelor aferente produselor returnate în antrepozitul fiscal precum și a unor sume cu titlu de majorări și penalități de întârziere în pofida dovezilor prezentate de societate, reprezintă o încălcare a principiului proporționalității și a principiului certitudinii creanțelor fiscale, garantate atât de legislația fiscală internă cât și de cea comunitară.

Statul nu a suportat nici un prejudiciu ca urmare a deducerii accizelor aferente primei eliberări în consum a respectivelor bunuri din valoarea accizelor datorate bugetului de stat, urmată de achitarea accizelor aferente celei de-a doua eliberări în consum, motiv pentru care contestatoarea susține că menținerea obligației de plată a accizelor stabilite în sarcina societății prin actele administrative fiscale contestate ar conduce la o dublă impozitare pentru aceeași perioadă.

Organele de inspecție fiscală nu indică nici temeiul legal al aplicării acestei sancțiuni, încălcând și principiul legalității.

Societatea a prezentat organelor de inspecție, documente din care rezultă că s-au achitat accize aferente punerii în consum ulterioare a 87% din produsele respective: facturi vânzare bunuri și extrase de cont privind plata accizelor aferente bunurilor eliberate în consum, fiind încălcate prevederile art.12 din Codul de procedură fiscală.

Cuantumul obligațiilor suplimentare stabilite trebuia să fie limitat la valoarea accesoriilor aferente perioadei cuprinse între data deducerii respectivelor sume din sumele datorate de societate bugetului de stat și data plății accizelor aferente celei de-a doua eliberări în consum. În spetă, organele de inspecție au calculat majorările de întârziere până la data de * și nu până la data achitării efective a accizelor, (data comercializării ulterioare a respectivelor bunuri) fiind încălcate prevederile art.120 alin.1 din Codul de procedură fiscală, republicat.

Societatea susține că nu poate fi sancționată pentru încălcarea prevederilor art.192¹ din Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare prin stabilirea obligației de plată a accizelor și accesoriilor, deoarece această dispoziție nu era în

vigoare la data la care contestatoarea a efectuat deducerea sumelor respective din sumele datorate către bugetul de stat, aceasta intrând în vigoare abia la 01.01.2007.

Obligația de a informa autoritățile cu privire la returnarea produselor accizabile a fost introdusă în legislație abia în 01.01.2007, prin art.192¹ din Codul fiscal, fiind inadmisibilă aplicarea unei sancțiuni pentru încălcarea unei proceduri ce nu era în vigoare la data efectuării respectivei operațiuni.

Prin urmare, invocarea de către organele de inspecție a încălcării prevederilor art.192¹ din Codul fiscal, încalcă principiul neretroactivității legii precum și principiul legalității.

Societatea susține că emiterea facturilor storno (de retur) nu încalcă prevederile art.138 și art.159 din Codul fiscal, “societatea a expus în nota explicativă motivele ce au justificat returnarea produselor în antrepozit”.

Susținerea organelor de inspecție fiscală în sensul că primirea în antrepozit a unor bunuri anterior eliberate în consum încalcă prevederile art.163 lit.c) din Codul fiscal și ale pct.9¹ din Normele metodologice este vădit eronată și se bazează pe o întreprindere greșită a legii.

Prevederile pct.9¹ din Normele metodologice au intrat în vigoare la 1 ianuarie 2007, ulterior efectuării retururilor de produse accizabile, fiind dată în aplicarea prevederilor art.180 din Codul fiscal –“Condiții de autorizare”, se referă la o etapă anterioară autorizării unui loc ca antrepozit fiscal și nu poate fi invocată de organele de inspecție fiscală.

Societatea arată că în perioada *, a distrus în incinta antrepozitului o cantitate de * mii bucăți țigarete, din care neeliberate în consum * mii bucăți țigarete, întocmindu-se * procese verbale de distrugere. Procesele verbale de distrugere conțineau informații referitoare la cantitatea de produse accizabile distruse, sortimentul produselor, precum și referiri la marcajele dezlipite.

Societatea mai arată că distrugerile de produse accizabile au avut loc în perioada *, țigarele în cauză fiind distruse ca urmare a faptului că nu mai corespundeau standardelor de calitate.

Societatea precizează ca art.166 alin.(4), intrat în vigoare la 1 ianuarie 2007 a fost introdus prin Legea nr.343/2006 și prevede că: “Nu se consideră eliberare pentru consum distrugerea de produse accizabile într-un antrepozit fiscal, datorată unor cazuri fortuite sau de forță majoră ori neîndeplinirii condițiilor legale de comercializare, în condițiile stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice”.

Societatea susține că până la intrarea în vigoare a prevederilor art.166 alin.(4) din Codul fiscal, respectiv 01.01.2007, nu există nici o prevedere legală care să asimileze anumite cazuri de distrugere unei eliberări în consum.

Societatea susține că distrugerea respectivelor produse nu poate fi asimilată unei eliberări pentru consum, căci motivul ce a determinat distrugerea se înscrie în cele 3 cazuri limitative în care distrugerea nu se consideră punere în consum. Orice interpretare contrară ar conduce la concluzia conform căreia carentele calitative nu ar însemna “neîndeplinirea condițiilor de comercializare” și nu ar justifica distrugerea produselor respective, desconsiderându-se în acest fel orice formă de protecție a consumatorilor.

Pentru aceste considerente, societatea solicită anularea parțială a Raportului de inspecție fiscală nr.* precum și decizia de impunere nr.*, în ceea ce privește stabilirea obligației de plată a sumelor prevăzute la lit.C și F din raport, respectiv accize în sumă totală de * lei cu majorări de întârziere aferente în sumă de * lei.

II. Prin raportul de inspecție fiscală parțială nr.* care a stat la baza emiterii deciziei de impunere nr.*, organele vamale au verificat modul de determinare, evidențiere, declarare și virare a obligațiilor față de bugetul de stat, constând în accize.

Urmare a acestei verificări organele de control vamal au constatat că societatea este deținătoarea autorizației de antrepozit fiscal nr.* din data de *, valabilă de la data de * autorizată pentru producția de țigarete și a autorizației de importator nr.* în baza careia s-au efectuat achizițiile de produse de tutun din import.

În cursul anilor *, în baza Autorizației de importator nr.*, societatea a importat produse din tutun pentru care a efectuat marcarea în conformitate cu pct.25 din Normele de aplicare a Codului fiscal.

În perioada *, S.C. * S.R.L. a primit în antrepozitul fiscal * mii bucăți țigarete, anterior eliberate în consum către diverși beneficiari ai societății.

Organele de control vamal au stabilit că prin această operațiune au fost încălcate dispozițiile art .163 lit.c din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare și pct.9 alin.(1) din H.G. nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Organele de control vamal au constatat că returnarea produselor accizabile în antrepozitul fiscal s-a făcut fără anunțarea autorității fiscale competente și în baza unor facturi fiscale emise de către antrepozitul fiscal, în care cantitățile de țigări și valorile aferente, inclusiv valoarea accizelor calculate, erau înscrise în roșu (cu minus), la fel și în jurnalul pentru vânzări.

Societatea a dedus din totalul accizelor calculate și datorate corespunzător livrărilor de tutun în cursul unei luni, accizele din facturile în roșu emise pentru retururile de mărfuri.

Organele de control vamal au stabilit că modul în care a procedat societatea echivalează cu o restituire de accize, în acest mod fiind încălcate prevederile art.192 alin (1) și art.192¹ alin.2 din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare precum și instrucțiunile de completare a declarației de accize aprobate prin O.M.F.P nr.230/2006 pentru modificarea Ordinului ministrului finanțelor publice nr.281/2004 privind aprobarea modelului și conținutului formularului 100 „Declarație privind obligațiile de plată la bugetul general consolidat”, cod 14.13.01.01/a, cu modificările și completările ulterioare.

S-a mai reținut în sarcina societății încălcarea dispozițiilor art.159 privind corectarea documentelor coroborat cu art.138 privind ajustarea bazei de impozitare, din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Prin urmare s-a constatat ca societatea a dedus in mod ilegal accizele constituite, suma fiind inregistrata in contabilitate in rosu, conform articolului contabil * = *, motiv pentru care organele de control vamal au stabilit in sarcina contestatoarei accize în sumă de * lei.

Pentru suma de * lei, au fost calculate majorări în sumă de * lei conform art.115 alin.1 și art.120 alin.1 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu completările și modificările ulterioare.

În perioada *, societatea a întocmit * procese verbale de distrugere de produse accizabile (țigarete), provenind din depozitul de produse finite ale antrepozitului fiscal.

În urma acestor distrugeri tutunul rezultat a fost recuperat și reciclat, iar timbrele au fost lipite pe foi A4 și îndosariate.

Organele de control vamal au stabilit că societatea nu a îndeplinit condițiile în vigoare, adică să înștiințeze autoritatea fiscală teritorială în ceea ce privește returnarea produselor și distrugerea acestora, operațiunea nu s-a realizat sub supravegherea autorității fiscale, nu a fost întocmit proces verbal de inventariere privind cantitățile de timbre provenite din aceste distrugeri prevăzute la art.166 alin.(4) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare și art.5(1) din OMEF nr.918/2007.

Prin urmare, pentru cantitățile distruse, organele de control vamal au calculat în sarcina contestatoarei accize în sumă de * lei și majorări de întârziere în sumă de * lei.

III. Având în vedere susținerile contestatoarei și documentele invocate de aceasta, constatările organelor vamale și actele normative invocate de contestatoare și de organele vamale, se rețin următoarele:

1. Referitor la suma de * lei reprezentând accize în suma de * lei și accesorii aferente în sumă de * lei, cauza supusă soluționării este dacă societatea avea dreptul să primească în antrepozitul fiscal produse accizate și să deducă acciza corespunzătoare acestor produse după ce acestea au fost eliberate pentru consum.

In fapt, în perioada *, S.C. * S.R.L. a primit în antrepozitul fiscal * mii bucăți țigarete, **anterior** eliberate în consum către diverși beneficiari ai societății.

Totodată, societatea a dedus din totalul accizelor calculate și datorate corespunzător livrărilor de tutun în cursul unei luni, accizele din facturile în roșu emise pentru mărfurile primite în antrepozit după ce au fost eliberate în consum.

Organele de control vamal au stabilit că prin această operațiune au fost încălcate dispozițiile art .163 lit.c din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare și pct.9¹ alin.(1) din H.G. nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Organele de control vamal au constatat că „returnarea” produselor accizabile în antrepozitul fiscal s-a făcut fără anunțarea autorității fiscale competente și în baza unor facturi fiscale emise de către antrepozitul fiscal, în care cantitățile de țigări și valorile aferente, inclusiv valoarea accizelor calculate, erau înscrise în roșu (cu minus), la fel și în jurnalul pentru vânzări. **Aceste operațiuni au fost derulate în condițiile în care proprietatea asupra mărfurilor era transferată de la producător la distribuitor conform facturilor de livrare a țigaretelor.**

Prin urmare, s-a constatat că societatea a diminuat baza de impunere nejustificat cu valoarea facturilor emise în roșu, reprezentând „retururi” ale produselor accizabile în antrepozitul fiscal, anterior eliberate în consum, fiind încălcate prevederile art.192 alin. (1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

În drept, sunt aplicabile prevederile art.163 lit.c) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare unde se precizează că:

„c) antrepozitul fiscal este locul aflat sub controlul autorității fiscale competente, unde produsele accizabile sunt produse, transformate, deținute, primite sau expediate în regim suspensiv de către antrepozitarul autorizat, în exercițiul activității, în anumite condiții prevăzute de prezentul titlu și de norme”, coroborat cu prevederile art.192 alin (1) și alin.(2) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare în perioada decembrie 2004 - decembrie 2006 aveau următorul cuprins:

“ART. 192

(1) Pentru orice produs accizabil, acciza devine exigibilă la data când produsul este eliberat pentru consum în România.

(2) Un produs accizabil este eliberat pentru consum în România, în condițiile prevăzute la art. 166.”

Din interpretarea dispozițiilor normative mai sus explicitate reiese că în antrepozitul fiscal nu pot fi deținute produse deja accizate.

Din actele existente la dosarul cauzei se reține că primirea produselor accizabile în antrepozitul fiscal, initial eliberate în consum, a fost făcută de societate cu nerespectarea dispozițiilor imperative ale legii pe perioada*.

Totodată, se reține că societatea a dedus în mod eronat accize în sumă de * lei din valoarea facturilor emise în rosu privind „retururile” de țigarete in antrepozitul fiscal, anterior date în consum către diverși beneficiari ai societății.

Procedând astfel, se reține că, societatea a diminuat în mod nejustificat pentru perioada * baza de impunere cu valoarea facturilor emise în roșu, reprezentând „retururi” de produse accizabile în antrepozitul fiscal.

În acest mod, societatea a încălcat Instrucțiunile de completare a declarațiilor de accize aprobate prin Ordinul Ministrului Finanțelor Publice nr.230/2006 pentru modificarea Ordinului Ministrului Finanțelor Publice nr.281/2004 privind aprobarea modelului și conținutul formularului 100 “Declarație privind obligațiile de plată la bugetul general consolidat”, cu modificările și completările ulterioare, unde în Anexa 2, B4, se precizează că:

Rd. 1 "Suma datorată": se completează cu suma datorată în perioada de raportare.

Nu se cuprind accizele aferente produselor provenite din import, care se declară în Declarația vamală de import.

Rd. 2 "Suma deductibilă": se completează, dacă este cazul, înscriindu-se, după caz:

a) suma rezultată din aplicarea cotei procentuale asupra accizelor datorate bugetului de stat pentru țigarete, țigări și băuturi alcoolice, potrivit art. 70 alin. (1) lit. c) din Legea educației fizice și sportului nr. 69/2000, cu modificările și completările ulterioare;

b) contravaloarea marcajelor aferente produselor accizabile supuse marcării, exclusiv TVA, pentru care se calculează acciza datorată în perioada de raportare, potrivit prevederilor titlului VII din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare;

c) contribuțiile prevăzute la art. 363 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, datorate Ministerului Sănătății Publice, cuprinse în accizele datorate în perioada de raportare înscrise la rd. 1.

Rd. 3 "Suma de plată": se înscrie suma reprezentând diferența dintre suma datorată și suma deductibilă, respectiv dintre suma înscrisă la rd. 1 și suma înscrisă la rd. 2.

Rd. 4 "Suma de restituit": se înscrie suma reprezentând acciza de restituit, potrivit legii, rezultată în perioada de raportare".

La rândul 2 din declarație, "suma deductibilă" fiind prevăzute limitativ sumele ce pot fi deduse lunar.

În raport cu dispozițiile legale enunțate mai sus, se reține că acestea nu prevăd diminuarea sumei lunare datorată, reprezentând accize prin introducerea de produse în antrepozitul fiscal, inițial eliberate în consum.

În acest sens, este și punctul de vedere al Direcției de legislație în domeniul accizelor din cadrul Ministerului Finanțelor Publice transmis cu adresa nr. *, unde se precizează că: „ În opinia noastră, produsele accizabile odata eliberate în consum nu puteau fi returnate în antrepozitul fiscal până la intrarea în vigoare a noilor reglementări ale art.192¹ din Codul fiscal, situație în care acciza era bine plătită”.

În aceste condiții, este lipsită de relevanță susținerea contestatoarei în sensul că, produsele accizate primite în antrepozit ar fi facut obiectul unei comercializari ulterioare întrucât sancțiunea intervine la momentul primirii în antrepozitul fiscal a produselor initial eliberate în consum.

Nu poate fi reținut în soluționarea favorabilă a cauzei, argumentul societății cu privire la faptul că la momentul efectuării “retururilor”, nu exista o reglementare cu privire la restituirea accizelor în situația returnării produselor accizabile în antrepozit, “prevederile 192¹ din Codul fiscal, intrând în vigoare abia la 01.01.2007”,

Dacă legiuitorul ar fi dorit să reglementeze pentru perioada anterioară intrării în vigoare a modificării, posibilitatea primirii produselor accizabile în antrepozit ar fi dispus cu privire la această situație.

Însă, în condițiile art.163 lit.c și ale art.192 alin.(1) și alin.(2) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, anterior explicitate, produsele accizate nu mai puteau fi primite în antrepozit.

În consecință, în mod legal organele de control vamal au calculat în sarcina contestatoarei accize în sumă de * și accesorii în sumă de * lei, motiv pentru care contestația va fi respinsă ca neîntemeiată la acest capăt de cerere.

2. Referitor la suma de * lei reprezentând accize în sumă de * lei și accesorii aferente în sumă de * lei, cauza supusă soluționării este dacă în perioada *, societatea putea distruge în antrepozitul fiscal, țigarete în condițiile în care nu dovedește cazul fortuit sau de forță majoră ori neîndeplinirea condițiilor legale de comercializare, iar procedura de distrugere a fost reglementată prin Ordin al Ministrului Economiei și Finanțelor publicat în 27.08.2007, iar după această dată societatea nu a respectat procedura reglementată de acest act normativ.

În fapt, în perioada *, societatea a întocmit * procese verbale de distrugere de produse accizabile (țigarete), provenind din depozitul de produse finite ale antrepozitelui fiscal.

Societatea arată că în urma acestor distrugerii tutunul rezultat a fost recuperat și reciclat, iar timbrele au fost lipite pe foi A4 și îndosariate.

Prin decizia de impunere nr.*, organele de control vamal au calculat în sarcina contestatoarei accize în sumă de * lei, stabilind că societatea a încălcat pentru perioada verificată prevederile art.166 alin.(4) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

În drept, cauza își găsește soluționare în dispozițiile art.166 alin.(4) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, unde se precizează:

“(4) Nu se consideră eliberare pentru consum distrugerea de produse accizabile într-un antrepozit fiscal, datorată unor cazuri fortuite sau de forță majoră ori neîndeplinirii condițiilor legale de comercializare, în condițiile stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice.”

Din interpretarea acestor dispoziții normative reiese că, legiuitorul a prevăzut posibilitatea distrugerii de produse accizabile într-un antrepozit fiscal, în situația datorată unor cazuri fortuite, de forță majoră ori neîndeplinirii condițiilor legale de comercializare, însă a condiționat această operațiune de distrugere de parcurgerea unei proceduri care urma să fie stabilită prin Ordin al Ministrului Finanțelor Publice.

În acest sens, a fost publicat în Monitorul Oficial nr.589/27.08.2007, Ordinul Ministerului Economiei și Finanțelor nr.918/2007 care la art.5 alin. (1) precizează că: *“(1) Pentru ca distrugerea produselor accizabile în antrepozitul fiscal să nu fie considerată eliberare pentru consum, antrepozitarul autorizat care se află în una dintre situațiile prevăzute la art. 2 - 4 trebuie ca înainte de efectuarea operațiunii de distrugere să solicite aprobarea autorității fiscale teritoriale unde este înregistrat ca plătitor de impozite și taxe”.*

Prin urmare, pentru a putea distruge în antrepozitul fiscal produse accizabile, în condițiile prevăzute în actul normativ de bază, mai sus explicat fara a fi obligată

la plata accizelor, societatea avea obligația să se conformeze dispozițiilor art.5 alin. (1) din Ordinul Ministrului Economiei și Finanțelor nr.918/2007, după intrarea în vigoare a acestui act normativ. Societatea nu face dovada că se încadrează în situațiile limitative prevăzute de art.166 alin. (4) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, mai sus explicitate.

Se reține că procesarea produselor din tutun reprezintă potrivit titlului VII Accize din Codul fiscal este o operațiune ce se poate desfășura sub supravegherea autorității fiscale astfel încât operațiunile cu produse accizabile nu pot avea loc fără supravegherea autorității competente.

În acest sens sunt dispozițiile art.162 lit.f) și art.163 lit.b), lit.c), lit.e) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, unde se stipulează:

“ART.162

Sfera de aplicare

Accizele armonizate sunt taxe speciale de consum care se datorează bugetului de stat pentru următoarele produse provenite din producția internă sau din import:

[...]

f) tutun prelucrat;

[...]”

“ART.163

Definiii

În înțelesul prezentului titlu, se vor folosi următoarele definiții:

[...]”

b) producția de produse accizabile reprezintă orice operațiune prin care aceste produse sunt fabricate, procesate sau modificate sub orice formă;

c) antrepozitul fiscal este locul aflat sub controlul autorității fiscale competente, unde produsele accizabile sunt produse, transformate, deținute, primite sau expediate în regim suspensiv de către antrepozitarul autorizat, în exercițiul activității, în anumite condiții prevăzute de prezentul titlu și de norme;

[...]

e) antrepozitarul autorizat este persoana fizică sau juridică autorizată de autoritatea fiscală competentă, în exercitarea activității acesteia, să producă, să transforme, să dețină, să primească și să expedieze produse accizabile într-un antrepozit fiscal;

De asemenea, la art.178 alin.(1), alin.(2) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se precizează:

“(1) Producția și/sau depozitarea produselor accizabile, acolo unde acciza nu a fost plătită, pot avea loc numai într-un antrepozit fiscal.

(2) Un antrepozit fiscal poate fi folosit numai pentru producerea și/sau depozitarea de produse accizabile”.

Analizând procesele verbale de distrugere prezentate de societate, se reține că acestea nu au fost întocmite în prezența organului fiscal competent și mai mult din cuprinsul lor nu rezultă motivele pentru care s-a procedat această distrugere și nu sunt atașate alte documente care să probeze încadrarea în una din situațiile prevăzute de lege pentru ca produsele accizabile să poată fi distruse în antrepozitul fiscal.

Mai mult, anterior publicării în Monitorul Oficial a Ordinului Ministrului Finanțelor Publice nr.918/2007 care reglementează procedura de distrugere a produselor accizabile în antrepozitul fiscal nu exista posibilitatea legală de distrugere de produse accizabile fără plata accizelor aferente.

Față de aceste dispoziții se reține că, societatea a procedat contrar legii întrucât nu au fost îndeplinite condițiile în vigoare pentru că distrugerile în antrepozitul fiscal să nu fie considerate eliberare pentru consum.

În acest sens, este și punctul de vedere al Direcției* din cadrul Ministerului Finanțelor Publice transmis cu adresa nr.*, unde se precizează că: „*Referitor la procedura prevăzută în OMEF nr.918/2007, aceasta se aplică de la data de 27.08.2007, data publicării ordinului în Monitorul Oficial al României, respectiv Monitorul Oficial nr.589/2007. În această situație, antrepozitele fiscale care înregistrau stocuri de produse ce intrau sub incidența art.166 alin.(4) din Codul fiscal, ar fi trebuit să procedeze la distrugerea după apariția OMEF nr.918/2007”.*

În consecință, în mod legal organele de control vamal au calculat în sarcina contestatoarei pentru operațiunile de distrugere de produse accizabile în antrepozitul fiscal asimilate eliberării pentru consum, accize în suma de* lei și accesorii în sumă de * lei, motiv pentru care contestația va fi respinsă ca neîntemeiată la acest capăt de cerere.

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art.192 alin.(1) și (2), art.166 alin (4) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se:

DECIDE

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de **S.C. * S.R.L** împotriva deciziei de impunere nr.* emisă în baza raportului de inspecție fiscală nr.*

încheiat de Direcția regională pentru accize și operațiuni vamale * – Serviciul * pentru **suma totală de * lei** reprezentând:

- * - **Accize pentru țigarete;**
- * - **Accesorii.**

Prezenta decizie poate fi atacată la Curtea de Apel București, în termen de 6 luni de la comunicare.

DIRECTOR GENERAL,

*

DIRECTOR GENERAL ADJUNCT,

*

*